

Ikabod Nieuwsbrief Januari 2020

Ablasserdam - Vierhouten – Doorthuizen

‘Laat af, en weet dat Ik God ben; Ik zal verhoogd worden onder de heidenen, Ik zal verhoogd worden op de aarde’ Psalm 46:11

Meditatie – R.J. Jansen

Het eerste Woord dat we mochten ontvangen in 2020 is een Woord vol troost voor Zijn aangevochten Sion. Een woord van God, Die weet dat wij mensen zijn. Hij Die op de troon zit en alle macht heeft, weet wat van Zijn maaksel te wachten is. Ons ontbreekt een krachtig en gedurig geloof. Steeds zien wij op het zichtbare. En dan beeft het hart. Dan lijkt alles verloren. Dan lijkt er niets terecht te komen van Gods zaak in eigen hart en huis en in de wereld. Veel en machtig zijn immers de vijanden die zich verheffen tegen de Heere. Geestelijke boosheden, tijdgeesten, aardse machten en vervolgers, godsdienstige krachten ...en bovenal: het eigen ik! Ze zijn er eendrachtig op uit om God Zijn eer te ontnemen. En Sion van Evangelie-troost te beroven. Daarom is het hart van een gelovige vaak als een belegerde stad. Omringd door vijanden die onoverwinnelijk lijken. Een kwestie van tijd en de vijand heeft het gewonnen...nog even en ik zal bezwijken. Nog even en het zal blijken dat Zijn hulp niet kwam en Zijn verheerlijking tevergeefs verwacht werd.

Maar daar klinkt een stem uit de hemel: Kom! De Heere roept. Aan het begin van 2020 wil Hij Sion laten zien hoe Hij de strijd beziet. Kom, naar de troon! Van die hoogte hebt u uitzicht! ‘Komt, aanschouwt de daden des HEEREN, Die verwoestingen op aarde aanricht’ (46:9). De Heere zegt: ‘Kijk eens mensenkind, al die onoverwinnelijke vijanden verwoest Ik in een ogenblik. Ik zal Mij wreken aan Mijn vijanden’. Een verwoestend God! Een God van majesteit, geeft beangstigde mensen te zien hoe Hij regeert. Alles wat zich tegen Hem verheft keert Hij om. Aardse koninkrijken, financiële grootmachten, kerkelijke heerschappen, de groten der aarde, hoogmoedige zondaren, Hij keert ze om en ze gaan te gronde!

Wie zou niet beven? Daar staat een mensenkind, tussen de verwoestingen van de Allerhoogste. Ziet u het gebeuren? Beeft u voor Zijn aangrijpende oordelen?

Over het wereldrond, maar ook dichtbij. Volken in beroering. Menigten worden losgelaten. Kerken lopen leeg. Velen vallen af. Gezinnen raken ontworcht. Zielen gaan verloren. Of misschien in het eigen leven vleesdodende slagen. En het twijfelmoedig hart roept uit: 'Heere, dit gaat niet goed!'

We willen iets doen. Of tenminste iets zeggen. De Almachtige van raad voorzien, hoe Hij regeren moet. We willen het oplossen. De zonde bestrijden, het tij keren. Maar de HEERE spreekt: Laat af...wees stil...en weet dat Ik God ben! Zwijg en vertrouw. Ik ben God en Mijn eer geef Ik aan geen ander.

Het gaat goed, want de verwoestingen die Hij aanricht zijn in Zijn hand. De storm die Hij laat woeden, is in Zijn macht. Het werkt alles aan op Zijn eer. 'Ik zal verhoogd worden op de aarde'. Dus toch? Komt er uit de chaos van verwoesting nog iets voort tot Zijn eer? Ja, de Heere spreekt en spreekt met majesteit. Hij weet wat Hij doet en vergist Zich niet. Hij verwoest, opdat Zijn Naam verheerlijkt wordt! Hij doet alle dingen medewerken ten goede. Christus zal verheerlijkt worden...Zijn eer zal klimmen uit het stof!

Dan is het goed. Dan wordt het hart stil. Dan rust ik in God. Hij zorgt voor Zijn eer. Christus Jezus krijgt de kroon. In hart, in huis en uiteindelijk ook in de wereld, komt Hij aan Zijn eer. Ik zie het nog niet, maar ik heb Hem horen spreken: 'Laat af en weet dat Ik God ben'. De stem van een verwoestend God, maar in Christus Jezus een belovend God. Nu Hij zegt: 'Ssst! Stil...het gaat goed. Mijn machtige handen, zijn Vaderlijke handen' nu wordt het kalm van binnen. Vrede die alle verstand te boven gaat. Hij is een Toevlucht voor de Zijnen!

Nu zal ik niet vrezin, al veranderde de aarde haar plaats. Midden op die aarde ligt Sion, als een belegerde stad. En midden op de aarde die geschud wordt door verwoestingen, ligt Jeruzalem. Maar 'God is in het midden van haar, zij zal niet wankelen, God zal haar helpen in het aanbreken van den morgenstond' (46:6). En de morgen is nabij, na de lange nacht van strijd. In die morgen zal Hij verheerlijkt worden en zal alles aan Zijn voeten buigen. Dan wordt Jezus Christus verhoogt. Eindelijk. Hij zorgt voor Zijn eer. Daar heeft Hij ons niet voor nodig. Hij heeft het gedaan. Zo anders dan ik dacht. Tegen het zichtbare in, maar naar Zijn belofte. Met zo'n God, van verwoesting en vertroosting, kan ik het jaar door. 'Laat af, en weet dat Ik God ben' – ja de lofzang is in stilheid tot U!

Uit het bestuur

Het bestuur wenst u allen de zegen van de Heere voor het nieuwe jaar. Alles wat in de toekomst ligt is onzeker, maar de HEERE is eeuwig Dezelfde. In Hem is geborgenheid te vinden voor tijd en eeuwigheid.

De zorgen van het afgelopen jaar draagt u mee het nieuwe in. Maar ook de zonden! Of ligt het jaar 2019 bedekt onder Christus' verzoening? We wensen dat jong en oud toe. En reist u nog door het leven met een last van onvergeven zonden, weet dat Jezus Christus tot het eind der dagen alle macht heeft om zonden te vergeven en alle gewilligheid om zondaren te ontvangen!

Er is niet alleen een jaar gewisseld, maar ook een decennium. We gaan de jaren 20 in. Kijken we vooruit...dan beeft ons hart. Donkere wolken pakken zich samen boven de wereld. De weerlichten van aangrijpende oordelen van de HEERE. Zijn Koninkrijk komt, maar wel door grote barensweeën. Op Tweede Kerstdag hoorden we van de strijd die zich verheft om het levende Kind. Satan weet dat zijn uur geslagen heeft en daarom wordt zijn toorn en geweld al groter. Maar het zijn stuiptrekkingen, hoe aangrijpend ze ook zijn. Christus heeft alle macht in hemel en op aarde, ook in de jaren 20. Hij zal met Zijn discipelen zijn, al de dagen! Ook in deze dagen die zwanger zijn van verval en afval, van oordeel en strijd. Het zijn de voetstappen van Christus komst, waarnaar het gelovig hart uitziet. Maar we moeten er wel dóór! Daarom bereidt Hij hen die Hem verwachten, een plaats in de woestijn. Dat is een plaats waar niets je kan voeden en onderhouden dan de levende God. Wat is een nabij en afhankelijk leven noodzakelijk voor hen die met de Heere wandelen. Aan Zijn hand zijn we veilig geleid, maar los van Hem verdwalen we in de donkere tijden.

Het nieuwe jaar, het komende decennium...wie zal erdoor gedragen worden in Christus handen? U toch wel? Of durft u de toekomst aan zonder een Toevlucht in God? Dat is levensgevaarlijk! De Toevlucht is open door het bloed des kruises.

Als bijgedreven kudde gaan we het nieuwe decennium in met verwachting van God. Hoewel de tijd donkerder wordt, gaat ook Zijn genadewerk door! De prediking geeft Hij en het zaaien van Zijn Woord onder de jeugd en in de gezinnen. Hij bereidt ons een plaats in de woestijn, om door Hem gevoed te worden. Daar wil Hij spreken naar het hart van zondaren! Zijn liefde betuigen, ondoorgrondelijk! Het zaaien van Zijn Woord zal, naar Zijn belofte, vrucht

dragen. Tegelijk mogen we in ootmoedige dankbaarheid weten dat er in 2019 niet tevergeefs gezaaid is. De Heere heeft in een jong hart de heerlijkheid van Christus willen openbaren. Een ‘wolkje als eens mans hand’, die doet uitzien naar de overvloedige regen van de Heilige Geest. Ook in 2020 zaaien we in hope en zien uit naar de dag van de oogst. Want op de grote dag als de Landman de schoven samenbindt en indraagt in de schuur, zal alle roem Hem toekomen en Zijn werk veel heerlijker blijken te zijn, ja een volheid uit Jood en heidenen.

Omdat Hij getrouw is, is er in 2020 ook verwachting van Gods werk onder ons. Verwachting van God, betekent dat we geen verwachting hebben van mensen. Van onszelf allerminst en van elkaar ook niet. Komt het er op aan dan zijn we haters van God en onze naaste. Weet u dat? Bent u daarmee gestorven aan elk vertrouwen op uzelf? Arglistig en vol dodelijk slagenvergif is uw en mijn hart. Daarom is het een genadewonder dat Hij ons elkaar geeft en ons te samen Zijn Woord geeft. Maar dat Woord van het levende Kind, zal de gedachten uit vele harten openbaren, profeteerde Simeon. Naarmate de tijd donkerder wordt, zullen er mensen afvallen. Velen zullen geërgerd worden als het leven naar Zijn Woord, meer gaat kosten. Dat proces is al volop gaande in onze gezindte. Men blijft kerkelijk, maar in levenswandel onttrekt men zich aan de koninklijke heerschappij van Zijn Woord. O wat zullen veel harten het komende decennium aangrijpend openbaar komen. Elk oprecht hart vraagt: Ben ik het, Heere? En als we weten dat wij het zouden kunnen zijn, blijft er geen andere toevlucht over de het gebed van Naboth: ‘Dat late de HEERE verre van mij zijn’ (1 Kon. 21:3a). Wie als een leugenachtige, een Waarachtig en Getrouw God aangrijpt, zal door Hem worden vastgehouden!

Het bestuur zoekt biddend naar licht van de Heere, om de bijeengedreven kudde te leiden. De verdere ontwikkeling van de samenkomsten is niet onze zaak, maar Zijn zaak. Alleen als Hij voorop gaat, kunnen wij volgen. Volgen gaat stap voor stap. We zien uit naar locaties om tweemaal per zondag samen te kunnen komen in Alblasserdam en op de Veluwe. Laat er daarvoor gebed zijn.

Uit de Russisch-Baptistische gemeenten in Duitsland hoopt deze maand een delegatie ons te bezoeken. De gemeenten daar in Duitsland zijn verblijd over hetgeen ze horen uit Nederland. Regelmatig wordt er in hun diensten voor onze

samenkomsten gebeden en ze hebben ook een speciale dag van vasten en gebed gehad, waarin gebeden werd voor ons, maar ook dat de Heere nog velen de ogen wil openen voor Zijn Christus en voor de doop die naar Gods Woord is.

We hopen als bestuur een ontmoeting te hebben met deze mannen. De Heere leidt onder verschillende volken en culturen Zijn kinderen. Dat is de veelkleurigheid van Zijn werk. Eén in het verstaan van Wet en Evangelie, één in Christus Jezus en de visie op Zijn instellingen, maar verschillend in bepaalde gebruiken en de invulling van de erediensten. Die typisch Russisch-Baptistische zaken hoeven we ook niet in Nederland te kopiëren. Maar het is waardevol om te zien wat er van elkaar geleerd kan worden. Vaak zijn de Russische gelovigen minder dogmatisch dan Nederlanders en meer praktisch ingesteld, met meer nadruk op het concrete leven des geloofs in zelfverloochening en dienstbaarheid. Dit is ook de vrucht van de vervolgingen in de Sovjet-periode. Immers in vervolging kan alleen dogmatiek je niet staande houden, maar een nabije wandel met een verzoend God in de hemel. Daar hopen we van te leren.

Weekdiensten Balkbrug

Vanwege het geringe aantal belangstellenden zullen de maandelijkse diensten in Balkbrug in het nieuwe jaar niet voortgezet worden. Wel wil het bestuur biddend zoeken naar de wijze waarop wij de mensen uit die omgeving kunnen dienen uit het Woord. Wellicht nu en dan een dienst voor de verstrooide hongerigen, die er ook daar in de omgeving zijn. De Heere opent deuren voor de bediening van het Woord en Hij sluit ze. De laatste maandelijkse Bijbellezing in Balkbrug gaf de Heere een Woord vol vertroosting. We gingen verblijd naar huis, hoewel droevig om de gesloten deur, maar verblijd in God, Wiens werk doorgaat. Er is verwachting! Juist als de tijden donkerder worden en wij het niet meer weten, verblijd het geloof zich in Christus Die het wel weet en doet. ‘Het welbehagen des HEEREN zal door Zijn hand gelukkiglijk voortgaan’ (Jes.5310b).

Catechisaties

In het nieuwe jaar gaan de catechisaties door tot aan de meivakantie. Op de volgende data. Zijn er nog jongeren die willen aansluiten, van harte welkom!

De maandag is steeds voor Venendaal en Alblisserdam, de dinsdag Vierhouten.

13/14 jan., 27/28 jan., 10/11 feb., 24/25 feb., 23/24 maart, 6/7april, 20/21 april.

Bijbellezingen Voorthuizen

Enkele keren dit seizoen is de Ichthuskerk in Voorthuizen op donderdagavond niet beschikbaar. Het gaat om D.V. 9 en 23 januari, 19 maart en 20 mei. Op die avonden zal de Bijbellezing wel doorgaan, maar dan in de Kapel in Vierhouten.

Vormingsavonden Alblisserdam

Op de Vormingsavonden hopen we komend jaar het boek ‘Op leven en dood’ te behandelen. Dit is een bewerking voor de jeugd van ‘De viervoudige staat’ van Thomas Boston. Het Bijbels onderwijs van Boston wordt jongeren aan het hart gelegd. Ik zie er naar uit om dit boek met jullie te behandelen.

De stichting heeft een voorraad van deze boeken aangeschaft. De jongeren krijgen een exemplaar gratis. Het bestuur wil daarmee alle jongeren aansporen om te komen, om mee te doen en om de kostbare inhoud te lezen.

We komen voor het eerst bijeen op D.V. 2 januari. In de vorige nieuwsbrief stond per abuis ook de datum van 8 april vermeld, maar dat is een woensdag. Het moet donderdag 9 april zijn.

Voor alle avonden is het de bedoeling dat jullie een gedeelte gelezen hebben. Voor de eerste avond op 2 januari geldt dat nog niet.

Geboorte en Kraamreceptie

Graag willen we onze hartelijke dank uitspreken voor de vele blijken van meeleven die we ontvingen rond de geboorte van onze zoon Christiaan. De blijken van verbondenheid hebben ons goed gedaan!

De Heere heeft het herstel van mijn vrouw en de gezondheid van Christiaan willen zegenen. Wat een vreugde geeft dat kleine mannetje in ons gezin. Wat een gebed geeft het ons als ouders. Kinderen ontvangen is een grote zegen, maar onze kinderen gelovig aan de Heere Christus teruggeven is een onuitsprekelijk voorrecht. In Zijn handen zijn ze veiliger dan in de onze, Hij weet voor hen te zorgen, beter dan wij. Hij kan wat wij niet kunnen, namelijk hen zegenen! “Daarom heb ik hem ook den HEERE overgegeven, al de dagen die hij wezen zal; hij is van den HEERE gebeden” (1 Sam.1:28)

Laat er gebed zijn voor de kleine Christiaan, maar ook voor alle kinderen in onze samenkomsten. Juist de nood van de tijd moet aansporen om de zielen van onze kinderen over te geven aan Hem Die alle macht heeft in hemel en op aarde. Hij is de Zaligmaker van hele huisgezinnen, daarvan getuigen Zijn daden in het boek

Handelingen, maar ook in de tijden van herleving door de eeuwen heen. Die Hem gelooft op Zijn Woord, zal zien dat Hij een Waarmaker is van Zijn Woord.

In verband met het herstel van mijn vrouw hebben we de kraamreceptie niet in de eerste weken gepland, maar op D.V. zaterdag 1 februari. U bent allen van harte uitgenodigd!

Deze zal gehouden worden in de zaal op camping 'Beloofde Land', Bosweg 17, Voorthuizen, vanaf 14.00 uur tot ongeveer 16.30 uur. Voor kinderen is er volop ruimte om te spelen. We hopen ook met elkaar weer enkele psalmen te zingen.

Alle meelevendenden met stichting Ikabod zijn van harte welkom.

Omdat we voor Christiaan al zoveel hebben, willen we u vragen geen kraamcadeau mee te nemen, maar een bijdrage te geven voor Stichting Stephanos, voor weeskinderen in Malawi.

Over de kinderzegen – artikel R.J. Jansen

Voor ons was het een wonder om na zeven jaar weer een levend kind uit Gods hand te ontvangen. Een kinderzegen! Tegenover de zegen staat de vloek. In de achterliggende jaren heb ik steeds als een zwangerschap uitbleef, gevoeld dat het was, om wie ik ben voor God. Zou de Heere een kostbare kinderziel aan zo'n zondaar toevertrouwen? Dat brengt aan Zijn voeten, dat verbindt aan God. En wat aan God verbindt is een zegen. Zo kan wat een vloek lijkt, toch een geestelijke zegen zijn. Toen wij uit Gods hand toch een levend kind ontvingen, heb ik gevoeld dat het niét was om wie ik ben voor God, maar uit genade. Een zegen die aan de Heere verbindt in verwondering.

Van harte hoop ik dat een ieder die dit leest óf door het uitblijven van een zwangerschap óf door het ontvangen van kinderen aan God verbonden wordt. Klein gemaakt voor Hem. In schuld of in verwondering. Ook als de kinderzegen blijvend uitblijft zal de één in schuld ervaren dat het hart opstandig is, terwijl de ander verwonderd is dat er stille overgave mag zijn aan Gods regering. Zijn wegen zijn ondoorgrondelijk, maar toch altijd aanbiddelijk. Ook voor u?

Deze geestelijke zegen van het ontvangen van kinderen is er niet en kan er niet zijn als we in het ontvangen van kinderen zelf de regie nemen. Kinderen

ontvangen is een zegen. Sommigen worstelen met het uitblijven van die zegen. Sommigen worstelen juist omdat ze menen niet aan te kunnen wat hen gegeven zou worden. In beide gevallen komt het er op aan de Heere aan te grijpen. Ontvangt u kinderen van God? Wie Hem aangrijpt op Zijn beloften, mag wonderen van de Heere verwachten.

Aangrijpen is het tegenovergestelde van ingrijpen. Aangrijpen betekent de Heere vertrouwen dat Hij ingrijpt. Zelf ingrijpen kunnen we zonder God, dat is dus God-loos en goddeloos. Dan grijpen we naar de regie over ons leven, die ons niet toekomt. Dat is zelf menen te bepalen wat goed en kwaad is, dat is luisteren naar de influistering van de duivel, dat is een dieper vallen in de zonde.

Zien we om ons heen in de gezindte, dan zien we met verbijstering en droefheid dat het afhankelijk leven van de Heere er steeds minder is. Dat is de algemene tendens. We veroordelen niemand persoonlijk omdat we niet aan het kindertal kunnen zien hoe deze kinderen uit Gods hand ontvangen zijn. Maar algemeen is de tendens dat gezinnen kleiner worden. Ook de reformatorische mens is gaan redeneren over gezinsplanning. Redeneren is het tegenovergestelde van geloven. Dat is dus vervloekt ongeloof! Geloven we niet in een God Die krachten geeft, Die voorziet in levensonderhoud, Die beter weet wat goed voor ons is dan wijzelf?

Velen die het ontvangen van kinderen in eigen hand nemen, moeten ook hun kinderen zelf in de hand houden. Dan zijn het 'onze kinderen' en niet de kinderen die we van Hem ontvingen. Vaak zie je dat ook terug in de opvoeding, omdat de grondhouding van zelf bepalen wat goed is, ook doorwerkt in de verdere invulling van het gezinsleven.

Het weerhouden van de zegen, brengt de vloek. Een klein gezin, maar grote zorgen. Of misschien wel een rustig leven, maar geen gebondenheid aan God en dat is de ergste vloek die er is.

Geloven we in God de Schepper? Het is immers een scheppingsordening dat uit de huwelijksgemeenschap kinderen geboren worden. Ingrijpen is dus een zonde tegen de scheppingsordeningen, een belediging van de Schepper. Aangrijpend!

U ziet wellicht neer op degenen die op het allergrofst zondigen tegen de scheppingsordeningen, maar ook u staat schuldig! Uw hart gelooft evenmin in de

Schepper. Wat begint in uw hart en wat in het verborgene van de slaapkamer wordt uitgeleefd, gaat voort. De zonde van ongelof in de Schepper raakt alle levensterreinen. De influistering van de duivel wordt meer en meer gehoor gegeven en voor het Woord wordt niet gebogen. Ook de scheppingsordering van de verhouding tussen man en vrouw en de zorgtaak van de moeder, wordt losgelaten. Beide ouders gaan werken. Het brengt niets dan een paar centen en de vloek van God! En de zonde gaat nog verder voort, wekert aangrijpend voort. Het denken verschuift. Scheppingsordeningen uit Gods Woord worden meer en meer gezien als tijdgebonden en niet als van God gegeven. De gezindte gaat aanvaarden die allergrofst zonden tegen de scheppingsordeningen, die nota bene onder het symbool van de regenboog gepropageerd worden. Het is een direct gevolg van het ongelof in de Schepper in onze gezindte. Ons volk wordt er aan overgegeven, maar dat oordeel begint van het huis Gods. De tempel Gods wordt een synagoge des satans. Steeds als ik een regenboogvlag zie, moet ik denken aan de woorden: ‘Het zal zijn als in de dagen van Noach...’. Dat is onze tijd! Inmiddels staat in de gezindte ook het geloof in de schepping onder druk en wint het evolutionisme terrein. Bezorgd ziet u die ontwikkelingen, maar hoe handelt u zelf en wat gelooft uw hart van God de Schepper?

Wie de Schepper niet onderworpen is, is ook een vreemdeling van de Herschepper! Wie niet buigt voor de scheppingsordeningen, buigt ook niet voor het Evangelie. Het is immers Dezelfde God! Dezelfde God Die scheppend spreekt en herscheppend vrijspreekt!

Hebt u geen aandeel aan Christus? Onderzoek uw hart en leven en wees gewaarschuwd. Voor velen ligt de verhinderling om geestelijk gezegend te worden misschien niet in de binnenkamer, maar in de slaapkamer.

De Heere houdt van kinderen. Hij wil juist onder hen Zijn Koninkrijk uitbreiden. “Uit den mond der kinderkens en der zuigelingen hebt Gij sterkte gegrondvest” (Ps.8:3a). Christus riep bewogen uit: “Laat de kinderkens tot Mij komen, want derzulken is het Koninkrijk Gods”. Ontvangen we kinderen met het oog op dat Koninkrijk? Grijpen we de Heere aan in Zijn beloften om Zich over onze kinderen te ontfermen en ook hen te roepen tot de gemeenschap van Christus? Geloven we dat Christus hele huisgezinnen toebrengt tot de zaligheid, zoals Hij deed in het boek Handelingen? Gunnen we de Heere de eer? Of grijpen we

goddeloos in, omdat we de overgave aan de Heere niet kennen? Er zijn er velen die geloven in de kinderdoop, maar niet in de kinderzegen. Bij mij is het andersom. Dat kinderen ontvangen een zegen is, is zo helder en diep verankerd in Gods Woord. Niet alleen als scheppings-roeping, ook als Evangelie-belofte.

In 1 Tim. 2:15 verbindt Paulus de kinderzegen en de Evangelie-zegen: “Doch zij zal zalig worden in kinderen te baren, zo zij blijft in het geloof en liefde en heiligmaking met matigheid”. Uiteraard sluiten deze woorden niet de zaligheid uit van hen die uitzien naar de kinderzegen, maar die deze door Gods voorzienigheid moeten missen. Maar deze woorden sluiten wel uit de zaligheid van hen die zich naar eigen inzicht onttrekken aan de scheppingsordeningen, die redeneren en niet geloven! Aangrijpend!

De woorden uit 1 Tim. 2:15 zijn ook een rijke belofte, voor hen die zich gelovig aan de Heere geven en daarom aan elkaar in het huwelijk. Want ‘zalig’ ziet niet alleen op de eeuwige zaligheid, maar ook op de gunst van God in dit leven. Een rijke belofte voor hen aan wie de Heere veel kinderen toevertrouwde, maar voor wie de zorg voor die kinderen een zware last is. De gunst van God, de wonderen van de Allerhoogste, zegeningen voor het leven en zegeningen uit het Evangelie, mag die vrouw verwachten, die net als Eva in het geloof kinderen ontvangt op een vervloekt aardrijk. Wie net als Maria gelovig zegt: ‘Zie de dienstmaagd des HEEREN, mij geschiede naar Uw Woord’, zal ook net als zij, door beproevingen heen, mogen zingen: “Mijn ziel maakt groot de Heere en mijn geest verheugt zich, in God mijn Zaligmaker” (Luk.1:38, 46-47).

Wat een zegen, wat een rust als we gelovig de kinderen die Hij gaf in Zijn hand mogen geven. ‘Die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden’. Hij schiep ze tot Zijn eer, gaf ze aan twee zondaren, maar wil ze in zegenende handen aannemen. De kinderen die ‘genomen’ werden, moeten ook eens weer aan de Heere worden teruggegeven. Hoe zal uw gezin staan voor de Rechterstoel van Christus? Wilt u de kinderen door Zijn hand gezegend hebben, wil ze dan ook uit Zijn hand ontvangen!

Is uw hart na het lezen van deze overdenkingen vervuld van schuld? O kom en buig voor de Schepper! Hij is ook Herschepper van diep gevallen zondaren. Het bloed van Jezus Christus reinigt van alle zonden, ook van zonden tegen Zijn

scheppingsordeningen. Grijp alsnog de genadig uitgebreide handen van Christus aan! Het gezin dat u zelf in uw hand nam, kan alsnog in Zijn hand worden gegeven. De vloek kan genadig gemaakt worden tot een zegen! Kom, u kunt uw gezin toch zelf niet dragen? Die last is u te zwaar! Christus Jezus wacht, om kinderen in uw hand te geven en ze uit uw hand terug te ontvangen!

Reis naar Canada

We melden alvast dat we van D.V. maandag 10 februari tot en met dinsdag 25 februari weer hopen te arbeiden in de gemeente van Burgessville, Canada.

Ook hopen we in deze weken een huwelijk te bevestigen. Dat is een dag waar we naar uitzien. Er ligt met de bruidegom een band in het Woord. Hij kwam twee jaar geleden uit nieuwsgierigheid een keer luisteren in de kapel in Burgessville. Eigenlijk kwam hij vooral om vast te stellen wat hij voor zichzelf al wist, namelijk dat die prediker uit Nederland niets kon zijn. Daarin had hij nog gelijk ook. Maar de Heere schoot een pijl af. Nooit zal ik vergeten hoe hij op zijn stoel zat onder die preek over het Laatste Oordeel uit Matt. 25. Hij ontmoette een God van majesteit in dat gebouwtje. De Heere weet zondaren wel klein te krijgen, hoe of waarom ze ook onder het Woord komen.

Veel kreeg de jonge man tegen toen de Heere hem gearresteerd had, velen die hem wilden terugroepen tot zijn oude levenspad. Maar zoals Christen uit de Stad Verderf vluchtte, begon hij met de vingers in zijn oren te lopen naar het lichtje daar in de verte.

Enkele maanden later werden we verblijd met het bericht dat deze vluchtende zondaar de poort was ingetrokken, dat hij nu ook God in Christus had leren kennen. Dat is alles. God buiten Christus, daar moet ik sterven en verzinken met al het mijne. God in Christus, daar ontvang ik het leven en al het Zijne!

Voor deze jonge man ging het geestelijk huwelijk met Christus vóór een aards en tijdelijk huwelijk. Dat is naar Gods orde. Zoek dat huwelijk eerst, jonge mensen! Een huwelijk aangaan, een huisgezin stichten, het is eigenlijk onmogelijk zonder een Toevlucht voor tijd en eeuwigheid.

We bidden het bruidspaar toe dat ze in hun huwelijksleven dicht bij de Troon mogen leven. Dus in een levend besef van de grote witte troon waarvoor we straks gesteld worden om geoordeeld te worden, maar die nu door Christus een troon der genade is, waar genade is om uit alle nood en schuld gered te worden.

In verband met deze reis zijn er op 18 en 20 februari geen Bijbellezingen in Alblasserdam en Voorthuizen. De catechisaties in Vierhouten en Veenendaal zullen in deze weken gewoon doorgaan en verzorgd worden door dhr. Slager.

Op de zondagen 16 en 23 februari zullen er hier in Nederland ook gewoon leesdiensten zijn. We wensen u gezegende zondagen toe.

Bij acute pastorale noden, of voor begrafeningen, kunt u dhr. Roukens bellen (06-13137501). Hij is beschikbaar voor pastorale zorg.

Draagt u mij op in het gebed en mijn gezin dat achterblijft? Ik draag ook u mee in de gebeden en in mijn hart. Wat zou ik intens verblijd zijn als ik bij terugkomst mag horen dat de Heere zondaren tot Christus trok, terwijl ik er niet was. Zijn werk gaat voort, hier en in Canada. Het is immers Zijn werk. Hij kan er mensen voor gebruiken, maar is jaloers op Zijn eer.

Terugblik op de verootmoedigingsdienst – artikel R.J. Jansen

Op vrijdagavond 20 december waren we bijeen in Voorthuizen. We hoorden de aangrijpende woorden: “zij zegt in haar hart: ik zit als een koningin, en ben geen weduwe, en zal geen rouw zien” (Opb.18:7b). We zijn als kerk in Nederland onze weduwe-gestalte kwijt. Een ‘weduwe’ heeft haar hart niet op de aarde, maar leeft in heimwee naar haar Man. Haar toekomst, haar belangen, haar vreugde liggen niet meer hier. Hier op aarde heeft ze rouw. Rouw over de diepe oneer die haar Liefste wordt aangedaan, rouw om verloren zielen, rouw om haar eigen zonden. De Gemeente in weduwe-gestalte is op aarde verguisd, vervolgd en arm, maar met haar hart levend bij de dingen die boven zijn. De eer van God en Zijn gemeenschap zijn haar alles waard.

Maar onze gezindte, ja onze eigen gezinnen!, drinken massaal van de wijn van de hoer van Babylon. Evenals in de Roomse kerk wordt het Woord verlaten of verdraaid om wereldlijke macht, genot en welvaart te verkrijgen. Het volk dat leeft bij het Woord en dat de bruid van Christus zou moeten zijn, bedrijft geestelijke hoererij met de machten van deze aarde. Wat ligt die schuld ook op ons! We hebben het in de verootmoedigingsdienst met ontsteltenis onder ogen gezien en onze nood en schuld voor de Heere uitgespreid.

‘De hoer van Babylon’ is altijd gezien als de Roomse kerk. Tot op deze dag is dat waar. Wat haar typeert is om de godsdienst van het Woord, te vermengen met wereldlijke heerlijkheid, macht en aards genot en wellust. Ook met rituelen van het heidendom en grote gruwelen. Want haar doel is niet de eer van God, maar de macht over het volk en aardse heerlijkheid. Daarvoor wordt de Waarheid Gods verdraaid en vervalst. Deze bedwelmende mengeling voert miljoenen kostbare zielen dronken. Hen wordt een hemel beloofd, terwijl in hart en leven geen weduwe-gestalte blijkt, maar het hart van een koningin, die hier op aarde haar belangen heeft, haar bezit, haar genot. Ze worden dronken gevoerd, maar niet ontuchttert en geconfronteerd met de vragen waar het voor elk mens op aan komt: ‘Hoe zult u rechtvaardig verschijnen voor God? Hoe zult u leven tot Zijn eer? Hoe zult u God kennen en Zijn gemeenschap eeuwig genieten?’. Dronken van wereldse weelde en theologische leugens, is de mens overmoedig, blind voor de realiteit van de eeuwigheid en levend in genot, totdat Gods oordeel hen vindt. O zielsverwoestende wijn van Rome, die velen misleidt voor de eeuwigheid!

Het aangrijpende van het Woord van deze avond was dat we de hoer van Babylon niet alleen herkennen in Rome. Ook onder de kinderen van de Reformatie komt de dronkenschap van de ‘hoer van Babylon’ openbaar. En dat is het aangrijpende, omdat de Heere in de Reformatie onze volken uitleidde uit de greep van de Roomse hoer, maar de kerken van de reformatie zijn haar weduwe-gestalte kwijt. Juist in onze dagen. Ook onder ons wordt haar wijn gedronken. Waar is die gestalte van de hoer van Babylon dan te vinden, naast de Roomse kerk? De VS is het grootste protestantse land ter wereld. De natie die begon met de puriteinse ‘pilgrim fathers’. Het land waar mannen als Thomas Shepherd en Thomas Hooker, een reformatorische samenleving nastreefden. Het volk waar duizenden werden toegebracht door de prediking van Edwards en Whitefield. Grote genadewonderen van de Heere onder dat volk!

Maar de natie die een stad op een berg was, lijkt nu sprekend op de hoer die op zeven heuvelen woont. Nog steeds een land vol religie. Op elke straathoek een kerkje van diverse protestantse pluimage. Met presidenten die ‘voor Jezus kiezen’ om verkozen te kunnen worden. En Wallstreet-bankiers die roepen ‘God bless Ameria!’ De protestantse religie verdraaid en vervalst, als succesformule voor het tijdelijk leven. Uit Amerika komt de bedwelmende wijn van charismatische

godsdiens en het welvaartsevangelie. Niet meer de Christus der Schriften, maar Mammon wordt aanbeden onder een christelijke dekmantel.

Deze protestantse natie leidt de hele wereld in dronkenschap. Leider van de wereldmacht en wereldeconomie. Dronken van economische vooruitgang, dronken van technologische ontwikkeling, van onbegrensde consumptie. Bedwelmd door de roes van Amerikaanse films, muziek, games en pornografie. Dronken door wat technologische mega-bedrijven als Google, Apple en Facebook de mensheid bieden. En we drinken er massaal van. Ook reformatorisch Nederland!

We mijden de wijn niet maar drinken er gretig van. Reformatorische scholen moeten immers voorop lopen in digitalisering. En daarom moet onze kinderen toch ook een smartphone? Net als vader en moeder. Dat velen gretig muziek en films en pornografie indrinken baart wel zorgen, maar zet ons niet tot handelen, dronken als we zijn van de vooruitgang! Onze bedrijven moeten mee in de economische voorspoed en de technologische ontwikkelingen die daarbij horen. Onze moeders moeten mee doen op de arbeidsmarkt en aan de schoonheids-roes van de cosmetische industrie. Als wij ons voordeel kunnen halen met uitbundig lenen, beleggen, gokken of dubieuze constructies, doen we het zeker. En wat ons dierbaar is, verzekeren we, behalve onze ziel! De meesten leven openlijk werelds... en in het verborgene goddeloos...we zijn als de dwaas die zijn schuren bouwde...en als onze ziel die nacht wordt opgeëist, is er wel een ambtsdrager die een hoopje uitsprekt dat het toch is goed gekomen.

Zie eens hoe bevoorrecht en gezegend we zijn! We horen de oude waarheid nog. Maar de prediking van de oude klanken doet amper kracht ...omdat onze buik vol is en ons hoofd, merken we niet hoe aangrijpend leeg het hart is! En we worden niet wakker geroepen, omdat predikers zelf de Geest zo missen en niet uitroepen om de gruwelen van het volk. Dan vervalt de prediking in platgetreden paadjes in mens-verheerlijkende verhaaltjes, maar is er niet meer de majesteit Gods, waardoor kerkmensen verloren goddelozen worden... Dan is er onder ons niets meer te doen voor Christus. Omdat we dronken zijn van geestelijke hoogmoed. Als wij als predikers zelf ook drinken en bedwelmd zijn, hoe zouden wij anderen wakker roepen? En velen voeren de mensen dronken met theologische leugens. Een Roomse leer. Waarin een mens geen verzekerd aandeel

aan Christus nodig heeft...en dus gerust verder de roes kan uitslapen ...want met het minste beginnetje komt het goed...bij wie niet?

Hoe ver is de Heilige Geest geweken uit onze gezinnen en gezindte. Want hemelwijn of hoerenwijn, het is één van beide waar de ziel van drinkt. En wij drinken massaal de hoerenwijn. Want de oude waarheid mag wel gehoord, maar dan wel zó dat wij ons rustig kunnen beschenken met de 'verworvenheden', de welvaart en het entertainment van deze eeuw.

We zijn er dronken van en zien het gevaar niet. Ondertussen heeft de zoete wijn van afgoderij een bittere nasmaak. De gevolgen worden gevoeld in de gezinnen. Gedragsproblemen en een geest van wetteloosheid onder de kinderen. Verslavingen en ontwrichting onder de jeugd. En zoals Romeinen 1 leert, leidt de afgoderij tot een overgegeven worden aan lhb- en gendergruwelen. Aangrijpend! De Heere doet ons proeven de vrucht van onze handelingen. Maar we slapen onze roes uit...en horen niet dat de Geest roept: 'Ga uit van haar, Mijn volk, opdat gij aan haar zonden geen gemeenschap hebt, en opdat gij van haar plagen niet ontvangt' (Opb.18:4).

Diep in dronkenschap en verval...de VS en Nederland en vooral onze gezindte...maar: vooral ook ik! ook wij! Ook onze kinderen! 'Ikabod' is onze naam! Hemelhoog de schuld. Maar voor doodschuldigen als wij, voor verslaafden en voor zonde-dronken mensen, voor geestelijke afhoereerders ...boog een Man in de hof. Hij ontving de beker vol grimmigheid, vol van de droesems, vol van de eeuwige toorn van God. De zoete wijn van verleiding en welvaart heeft Hij nooit gedronken, maar nu wordt Hem de beker vol droesems voorgehouden. Want Hij is Borg. En krijgt het onderste uit de kan. Het bitterste...de toorn van God. Hoe heeft Hij gehuiverd...en toch uit zondaarsliefde de beker aangenomen. En Hij heeft gedronken...de beker leeggedronken! Volkomen verzoening aangebracht! Opdat een hoer gemaakt wordt tot een reine maagd! Opdat Zijn uitbrullen onder de toorn van God ons ontnuchtert, opdat Zijn stervende liefde het hart doet ontwaken: "Ontwaakt gij die slaapt en staat op uit de doden en Christus zal over u lichten" (Ef.5:14).

Kom zondaar en drink van de hemelwijn! Kom zondaar en smaak deze liefde die u doet rouwen over bedreven zonden, die u doet rouwen over uw dronkenschap,

maar die u heilig dronken maakt van de barmhartigheid Gods! Die u een vrede en blijdschap geeft die de wereld niet kent. Die het lege hart vervuld met God Zelf.

Is deze Man, uw Man geworden? Dan hebt u een weduwenhart. Dan zoekt u in hart en leven Zijn eer en Zijn gemeenschap. Wie in het hart weduwe is, draagt een diepe rouw om het verval. Rouwend in de wereld. Rouwend in uw gezin. Rouwend in de kerk. U draagt een diepe rouw om de verloren zielen en de oneer Christus aangedaan. Ondertussen delen ook Gods weduwen in de oordelen over ons volk. Maar het hart is verzekerd, dat in al de oordelen die ondervonden worden, de droesem van de eeuwige toorn is weggenomen door Hem Die mijn ziel liefheeft. Psalm 75 zingt daarvan. 'In des HEEREN hand is een beker, en de wijn is beroerd, vol van mengeling, en Hij schenkt daaruit; doch alle goddelozen der aarde zullen zijn droesems uitzuigende drinken' (Ps.75:9). Wel deelt de Gemeente Gods in de oordelen om de zonde, maar de droesems drinken zij niet, omdat Christus in mijn oordeel stond. Daarom zingt de weduwe: 'U alleen, U loven wij'. Geen verdoemenis, maar het eeuwige leven! In de voorsmaak daarvan is de hemelwijn rijk en vrij! En de hunkering naar de bruiloft van het Lam. Ondertussen om hier op aarde getrouw te zijn, om deze aangrijpende tijd door te komen, om het lijden om Zijns Naams wil te verdragen, heeft zij Gods Geest zo nodig. 'Wordt niet dronken in wijn, waarin overdaad is, maar wordt vervuld met den Geest' (Ef.5:20).

Geleid door Die Geest, is het niet een wettische eis, maar een liefdesroep van Jezus Christus: 'Gaat uit, Mijn volk!' En die liefde van Christus dringt ons, om diep beschonken zondaren, onze kinderen, onze gemeenten, ons volk toe te roepen: 'Ontwaak gij die slaapt! Kom ga met ons en doe als wij! Komt tot de bruiloft!'

D.V. vrijdagavond 17 januari hopen we opnieuw in verootmoediging bijeen te mogen zijn. Daar is alle reden toe in deze aangrijpende tijd en vanwege onze ontzaglijke schuld, om daarin de beloften Gods aan te grijpen! De dienst is opnieuw in de Ichthuskerk in Voorthuizen, aanvang 20.00 uur.

Sta naar gemeenschap met Christus – Thomas Boston

Ben Ik Israël een woestijn geworden of een land der uiterste duisterheid? Jer. 2:31

Tot u die heiligen bent, zeg ik: Streef ernaar om dadelijke gemeenschap met Christus te verkrijgen en te onderhouden, dat is om door het geloof steeds verse vervulling van genade af te leiden van de fontein daarvan in Hem, en een gepast gebruik daarvan te maken in de oefening van genade en heilige gehoorzaamheid. Wacht u voor vervreemding tussen Christus en uw ziel. De snoodste ondankbaarheid is gestempeld op onze kleinachting van de gemeenschap met Christus. ‘Ben Ik Israël een woestijn geworden, of een land der uiterste donkerheid Waarom zegt dan Mijn volk: wij zijn heren, wij zullen niet meer tot U komen?’ O geliefden, is dit uw weldadigheid aan uw Vriend?

Leef en werk afhankelijk en verlaat u door het geloof op Jezus Christus. Dat wat op zijn eigen wortel groeit, is nog een boom en geen rank aan Christus. Het is natuurlijk voor een rank om van de stam af te hangen, om alles en al haar sappen daar vandaan te halen. Steun op Hem, om licht, leven, sterkte en alle geestelijke weldaden. ‘Ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij, en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God.’ Vertrouw ook op Hem voor tijdelijke weldaden: ‘Geef ons heden ons dagelijks brood.’ Zo wij Hem onze eeuwige belangen hebben toebetrouwd, laten we dan niet beschaamd zijn om Hem te vertrouwen in de zaak van onze verzorging en ons doorkomen door de wereld.

Bewijs u vereniging met Hem door te wandelen gelijk Hij gewandeld heeft. Zo u van de macht van de duisternis verlost bent, laat uw licht voor de mensen schijnen. Schijn als lichten in de wereld, voorhoudende het Woord des levens, zoals de lantaarn de kaars houdt, die daarin is en daar doorheen schijnt.

Rekeningnummer

Als u Stichting Ikabod financieel wilt ondersteunen kan dat via rekeningnummer NL98 RABO 0341930857 - K.v.K.nr van Stichting Ikabod 74685732

Pastoraat

Hebt u pastorale noden, behoefte aan bezoek of voorbede in de diensten, neem dan contact op met R.J. Jansen (pastoraat-ikabod@solcon.nl of 0578-701023).

Nieuwjaarsbrief Thomas Godwin

Aan het begin van een nieuw jaar plaatsen we graag deze brief van de Engelse Stict Baptist Thomas Godwin, die hij in januari 1867 schreef aan een vriend. Deze brief getuigt van een eerlijk en doorleefd geloof, dat niets vindt in zichzelf en alles vindt in God in Christus. De klanken van deze brief vinden weerklank in mijn hart en zo gaan wij een nieuw jaar in, 2020, afhankelijk van dezelfde genade uit Hem, Die in alle eeuwen Dezelfde was en in alle eeuwigheid Dezelfde zal zijn. (Uit het Engels vertaald door mevr. N. Heuvelman-Stam uit Alblasserdam)

Mijn waarde vriend en toegenegen broeder in de Heere Jezus Christus,

Genade, vrede en barmhartigheid zij met u, om uw ziel op de weg te vertroosten en te bemoedigen. Door de tedere barmhartigheid des Heeren zijn we door het jaar 1866 heengebracht en een nieuw jaar ingetreden.

Ongetwijfeld worden nieuwe bekommelingen en beproevingen ons opgelegd; en ook hopen wij, als wij een ander jaar gespaard worden, dat er enige nieuwe verbonds zegeningen vergaderd zijn in de Heere Jezus Christus, om door de Heilige Geest in onze harten gebracht te worden, hetgeen onze harten en zielen zal doen herleven in de zaken Gods, en onze zielen zal bemoedigen te treden op het doornige pad der verdrukking.

Tot op het huidige moment zijn we door al onze moeiten en verdrukkingen heengebracht. We hadden in het afgelopen jaar vele in verwarring brengende zaken door te gaan, vele harde gevechtsslagen, vele zware strijden, en vele vurige pijlen van satan; vele harde redenen van onze vijanden, veel zinken der ziel, met al de dodigheid, hardheid, twijfels, vrezen, gebondenheid en blindheid; al onze ellendigheid, gemelijkheid en opstand. En ze zijn allemaal voor altijd vergaan; maar wij hebben niets minder dan dat door te gaan.

Maar om voort te gaan, aan de andere kant en zijde van onze godsdienst, al de vertroostingen, zegeningen, glimlachen, tekenen, getuigenissen, toepassingen, openbaringen, hulp, druppels en kruimels – zijn zij alle voor eeuwig vergaan? Nee, geloofd zij God, zij zijn opgelegd tot de toekomstige tijd, en opgesloten in het hart en in de ziel. Want de Heere de Koning heeft gezegd dat van alle dingen die Hij Zijn volk gegeven heeft, Hij niets zou verliezen, maar dat Hij het alles zou wederoprichten op de laatste dag. Zijt dan getroost, er is hoop in uw einde. En hoewel de Heere op iedere wijze zoveel voor mij gedaan heeft, en mij door

zoveel beproevingen, moeiten, verdrukkingen, verzoeking en smarten heengebracht heeft, en zoveel bergen vlak gemaakt, en zoveel heuvelen voor mij ten onder gebracht heeft, nochtans heb ik geen hoop dat ik ooit beter zal worden of doen; omdat ik mijzelf gedurende vele jaren zo slecht bevonden heb. En gelijk er geen goed in het vlees woont, is het niet aannemelijk dat er enige goede zaak uit voort kan komen.

Aldus, mijn lieve vriend, ben ik het nieuwe jaar als een arme, vuile zondaar begonnen, geheel afhankelijk van het volbrachte werk van Christus. En ik ben er zeer zeker van dat ik er niets aan toe kan voegen, neen, noch zelfs er iets van nemen. En er is iets verborgens binnen in mijn hart en ziel dat begeert tot Zijn eer en heerlijkheid te leven. Ik verlang de Heere Jezus Christus meer lief te hebben en Hem beter te dienen. Mijn ziel zou Hem hoger willen verheffen, en de zondaar lager doen zijn; maar ik gevoel me zo'n arm, blind, leeg en zwak schepsel te zijn, dat wanneer ik het goede wil doen het kwade mij bijligt. Ik hoef niet in de wereld naar het kwade te gaan; neen, het is tegenwoordig, bij mij.

Merk daarop, mijn lieve medereiziger. En als de wil tegenwoordig is, hoe hetgeen goed is te volbrengen, vind ik niet. Alzo dan, waarom zouden ik of u, of enig arm, beproefd kind van God denken dat hij meer kan doen dan de grote apostel Paulus? En toch zijn wij zo dwaas te denken dat wij dit behoren te doen, dat en het andere. Maar ik begeer Goddelijk geloof in mijn ziel gewerkt te hebben, om in staat gesteld te worden te geloven in hetgeen gedaan is door God de Vader en God de Zoon. Want ik ben er zeker van dat het werk goed gedaan is; en alles wat mijn ziel wenst, is meer van de kracht, zoetigheid en schoonheid ervan te genieten, van dag tot dag, en om meer waakzaam in het gebed te zijn. Ik begeer erg dicht bij Hemzelf gehouden te worden, om meer tot nut gemaakt te worden voor Zijn arm, beproefd huisgezin, om meer water uit de bron van zaligheid te putten en gevoed te worden uit Zijn volheid, liefde en bloed. Ik begeer Hem, om mijn hart te verrijken en mijn aarden vat te vullen met die rijke voorraad en dat Goddelijk voedsel, opdat ik voor het volk moge komen, rijk beladen met Evangelieschatten.

Uw toegenegen Thomas Godwin.

‘Komt herwaarts, houdt het middagmaal’ Joh.21:12 – C.H. Spurgeon

Met deze woorden wordt de gelovige uitgenodigd om een heilige gemeenschap met Jezus te oefenen. ‘Houd het middagmaal’ veronderstelt dezelfde tafel en dezelfde spijze. Ja, soms wordt daarmee bedoeld aan de zijde van de Heiland neer te zitten en het hoofd op Zijn boezem te laten rusten. Deze woorden brengen ons in het huis der vreugde, waar de banier der verlossende liefde wappert. Deze woorden geven ons een voorsmaak van de vereniging met Jezus, omdat het enige voedsel wat wij kunnen genieten, als wij middagmaal met Jezus houden, is: Jezus Zelf! O welk een vereniging is deze! Ons alzo met Jezus te voeden, is een verborgenheid, die door het verstand niet gepeld kan worden. ‘Die Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem’.

Deze woorden zijn ook een uitnodiging om gemeenschap der heiligen te genieten. Christenen mogen op allerlei punten verschillen, maar zij hebben allen dezelfde geestelijke honger. En als zij niet allen hetzelfde gevoelen, zo kunnen wij ons toch allen voeden met hetzelfde Brood des levens, dat uit de hemel nedergedaald is. Aan de tafel der gemeenschapsoefening met Christus is het één brood en één drinkbeker. Wanneer de drinkbeker der liefde rondgaat, verenigen wij ons daarbij onderling van harte. Kom nader tot Jezus en u zult bevinden dat u zich meer en meer verenigt met hen die, gelijk u, aan het hemelse Manna deel hebben. Als wij nader bij Jezus stonden, zouden wij dichter bij elkaar zijn.

Wij zien ook in deze woorden de bron van kracht voor elke christen. Op Christus te zien is het leven, maar de kracht om Hem te dienen ontvangt u dan wanneer u middagmaal houdt. Wij gaan gebukt onder veel onnodige zwakheid, omdat wij dit gebod van de Meester veronachtzamen. Wij behoeven ons geen van allen in ‘de halve kost’ te stellen. Integendeel, wij moeten ons voeden met het merg en de vettingheid van het Evangelie, opdat wij daardoor kracht verzamelen, en alle kracht ten volle in de dienst van de Meester besteden.

Als u zo de kracht wilt kennen van de nabijheid van Jezus, de vereniging met Jezus, van de liefde tot Zijn volk en van de kracht die van Hem afdaalt, komt en houdt dan door het geloof middagmaal met Jezus.

Staan tijdens het bidden – R.J. Jansen

Onlangs vroeg iemand met een thuislezende achtergrond aan mij, waarom er mannen zijn die staan tijdens het bidden in de erediensten. Het lijkt me goed om ook in de nieuwsbrief de Bijbelse grond van dit gebruik toe te lichten. Niet dat we daarmee willen dwingen tot een gewoonte die niet uit het hart komt, maar om de Bijbelse grond en inhoud van dit gebruik uit te leggen.

‘Heilig, heilig, heilig is de Heere der heirscharen’ roepen de engelen voor de troon van de Almachtige. Zij staan voor Hem en vallen op hun aangezicht (Opb. 7:11). Plat op de grond is de plaats voor die zondeloze schepselen, die hun ogen hebben op de heerlijkheid van Vader, Zoon en Heilige Geest! Wat is dan de plaats van een zondaar? Hebt u nooit plat op de grond voor God gelegen in uw binnenkamer? Die plaats is nog te hoog en toch een onuitsprekelijk voorrecht om er te zijn en zó voor de Heere het hart uit te storten.

In de Bijbel komen we drie gebruikelijke gebedshoudingen tegen, die als het goed is uitdrukken wat er leeft in het hart. Staan, knielen of met het aangezicht languit op de grond. Drie gebedsgestalten die uiting geven aan de majesteit van God en aan de diepe eerbied die de mens vervult die nadert tot God.

Is het zondig om in een andere houding te bidden? Nee, Hij hoort het hart dat schreiend tot Hem vlucht, waar dan ook en hoe dan ook. Gods kind bidt op de fiets en achter de strijkplank, want het hart leeft in gemeenschap met God. Soms met woorden, soms in zuchten, soms in een stille lofzang in het hart.

Maar als wij ons zetten tot gebed in het gezin of in de gemeente, dan is de vorm niet onbelangrijk. Omdat de vorm uiting geeft aan hoe het hart gesteld is. Of niet? Wat een ontoring van het gebed als er geen besef is tot Wie wij naderen.

De vorm van onze gebedsgestalte is niet alleen een uiting van ons hart, maar preekt ons ook iets. Welke boodschap gaat er uit van het staande bidden?

Staan is een voorrecht! Want staan voor Hem en blijven leven, kan alleen door de arbeid van de zittende Hogepriester. Christus Jezus is gezeten in de troon, Zijn werk is volbracht. De toegang tot God is open door het bloed des kruises. Staan vanuit het hart is een voorrecht. Een kostbaar plekje. Duur betaald. Christus heeft de weg gebaand waardoor een zondaar met vrijmoedigheid kan ingaan in

het heiligdom (Hebr.10:19-20). Deze weg in Christus' bloed is een verse en levende weg, daarom mag het staan onder het bidden geen dood gebruik zijn, maar het oprechte staan, is een staan op Zijn verdienste. Een staan op Zijn plaats, op de plaats van gunst. Waar de Vader de Zoon ontving in het heiligdom, met Zijn bloed en met het reukwerk van de gebeden der heiligen. Christus stond op mijn plaats voor de rechterstoel, voor de troon van oordeel. En de zondaar mag met vreugde en beving, staan op Zijn plaats voor de troon der genade.

Het staan preekt ons dus: het is volbracht! Er is toegang, er is ontvangst, er is gunst! Er is een oor, er is een hart waar een zondig mens een hartelijk welkom wordt toegeroepen, door de zittende Hogepriester en daarom ook door de Vader en de Heilige Geest.

Is dat uw bidden? Is zó uw meebidden in de erediensten? Of dommelt u wat in op uw stoel, terwijl wij ons biddend plaatsen voor het aangezicht van God? Of zit je onderuitgezakt onder het gebed wat te klieren...dan is het een wonder van Gods geduld dat je levend de kerk uitkomt!

De vorm van staande bidden is geen garantie van oprecht gebed. Vorm zonder inhoud is aangrijpend. Maar het loslaten van alle vormen is nog aangrijpender. Omdat we dan niet alleen innerlijk vervreemden van God, maar ook uitwendig geen eerbied meer blijkt. Omdat de vorm ons dan niet meer bepaalt bij hoe de gestalte van het hart moet zijn. Is ons hart gebogen voor de heerlijkheid van God? Staat ons hart op Christus' verdienste? Dat is de geestelijke inhoud. Die gestalte kan er zijn zonder de vorm. Een vrouw die zittend meebidt, kan in het hart ook rusten op Christus' verdienste. Zonder meer. In andere volken komt dezelfde gesteldheid van het hart tot uitdrukking in het knielen van de hele gemeente, zowel mannen als vrouwen. Ook die gebedshouding is Bijbels.

Maar ook de vorm van het staan van mannen en jongens heeft Bijbelse grond omdat in de tempel door mannen en jongens gestaan werd met het opheffen van de handen. Dat alleen de mannen en jongens staan, is omdat het mannelijk geslacht de priesterlijke roeping had. En dit staan van jongens en mannen gebeurde kennelijk ook in de eerste christelijke gemeenten, zoals blijkt in 1 Tim. 2:8. De man is het hoofd van de vrouw, ook in de gemeente van Christus. De vrouw bedekt haar hoofd om daar uitdrukking aan te geven (1 Kor.11:7). In de

staande man, staat zij ook voor God. Paulus voegt aan het onderwijs over het staan van de man met heilige handen, nog toe dat de vrouw in een eerbaar gewaad voor God hoort te naderen en zich laat leren in stilheid (1 Tim.2:9-11).

In 1 Tim. 2:8 spreekt Paulus over het bidden met opheffing van heilige handen. Waar het Paulus ook hier om gaat is dat de vorm die gebruikelijk was (staan met opgeheven handen) geen garantie was voor heiligheid. Als je in je handen willens en wetens de zonde vasthoudt, hoe zou je ze opheffen tot God? De handen moeten gereinigd van zonde, want heilig is de HEERE. Alleen door bekering en geloof kunnen mannen staan met geheiligde handen en een gereinigd geweten.

Maar als die heiligheid er niet is, zullen we dan maar blijven zitten? Dat is de zaken omdraaien! De vorm roept om de inhoud. Het staan roept om een staan op de verdienste van Christus. Is het blijven zitten een berusting in het feit dat u de geestelijke inhoud ontbreekt? Haast u dan om u te bekeren, opdat u met een oprecht hart uw God kunt naderen.

Als u nog niet met een gereinigd hart voor de HEERE kunt staan, ga dan staan in het besef dat u eens zult staan voor de rechterstoel van Christus. Voor dat u daar moet staan, krijgt u de gelegenheid om te staan voor Zijn genadetroon en als de tollenaar staande uw ogen niet hoog te verheffen, maar te roepen om genade!

Staan wij als de Farizeeër in de tempel? (Luk.18:11) Dan is dat bidden een gruwel voor God. Hij stond op beide benen, maar zijn hart was niet gebogen voor de hoge Majesteit Gods. De tollenaar stond ook. Van verre. Met een gebogen hart en ogen. Maar omdat hij niet opzag, zag hij op het altaar. En een blik op het altaar is een blik in Gods hart. En Gods hart raakte zijn hart. Een man die zo staat en bidt, gaat gerechtvaardigd de tempel uit, ook in 2020.

Met deze Bijbelse overdenkingen willen we niemand dwingen of aansporen tot inhoudsloze vormendienst. Maar wie staande bid, staat op Bijbelse grond. Onderzoek uw hart waarom we staan of waarom we zitten. Niets in de dienst van God mag in onverschilligheid gebeuren. We staan op heilige grond!

Zekerheid – Ds. J.P. Paauwe

‘Die op zijn hart vertrouwt is een zot, maar die in wijsheid wandelt zal ontkomen’ Spr. 28:26

U moet niet denken, dat het veiliger is om voor alle dingen zekerheid van binnen te zoeken; ook niet denken: als ik het van binnen nu maar wist. Vraagt men hun, die zo denken, hoe zij het dan in hun binnenste te weten zullen komen, dan geven zij geen antwoord. Zij kunnen hierop ook geen goed antwoord geven.

Wij moeten geen zekerheid van binnen hebben, maar in het Woord. Wij moeten met de dichter van Psalm 19 zeggen: “De getuigenis des HEEREN is gewis, de eenvoudige wijsheid gevende”. Welnu, waar zou de Heere meer door worden verheerlijkt, door te zeggen: daar staat geschreven en daar bouw ik op, want het is het Woord van God. Of doordat gij meent zekerheid te hebben in eigen hart? Het antwoord kan niet twijfelachtig zijn. Er is voor God veel meer aan gelegen, dat gij zegt, dat Zijn Woord waarheid is, dan dat gij zegt: nu geloof ik, dat ik ook zekerheid heb. Ook dit is een verborgenheid, die de mensen maar niet kunnen verstaan. Doch niemand kan deze verborgenheid verstaan, tenzij het hem gegeven is.

Er is tweeeërlei zekerheid. Een zekerheid, die met het geloof gepaard gaat, en een zekerheid die op het geloof volgt. De laatste zoudt ge kunnen missen, maar de eerste kunt ge niet missen. De zekerheid die met het geloof gepaard gaat is deze: dat de mens erkent dat hij verloren is en dat al het zijne verloren is, en dat er in het zichtbare en tastbare nergens uitkomst is. Maar dat hij ook voor zeker houdt, dat God in Jezus Christus hem de uitkomst aanwijst en de zaligheid aanbiedt. Deze zekerheid gaat met het geloof gepaard (denk hier aan Psalm 27:8) en wordt in het hart van alle begenadigden gevonden.

De zekerheid die op het geloof volgt kán de Heere verlenen, maar Hij kan ze ook onthouden; want uw heil bestaat niet daarin, dat gij gevoelt dat ge zalig zijt, maar dat ge gelooft, dat aan een verdoemelijk schepsel, zoals gij zijt, God in Jezus Christus Zijn eeuwige zaligheid aanbiedt. Als gij in dat geloof staat, dan zijt ge gelukkig. Wie zulk een geloof heeft, zal er God hartelijk voor danken.

Laat de kinderen tot Mij komen (7) – G.J. Roukens

Jongens en meisjes,

Bijzonder dat we weer een nieuw jaar hebben gekregen? Vind je niet? Heb je dat verdiend? Je knikt nee. Ja, dat hoort ook zo. Je hebt ook helemaal gelijk. Maar, heel eerlijk is dit ook de taal van je hart? Meestal zegt ons hart: “ik verdien eigenlijk wel dat het goed met me gaat, zó ongehoorzaam of slecht ben ik toch ook niet?”. Of zeg je hart: “Heere, als ik eerlijk ben doe ik heel veel boze dingen, en ik zie dat ik zo’n een boos hart heb! Wat heb ik U al veel verdriet gedaan met mijn zonden! Al mijn zonden verdienen uw eeuwige straf en U geeft mij nog zoveel mooie dingen? Dit kan toch niet? Hoe kan het weer goed komen tussen U en mij? Steeds opnieuw ben ik wéér ongehoorzaam!” Je roept in stilte uit: “Geef mij Jezus of ik sterf, want buiten Jezus is geen leven, maar een eeuwig zielsverderf”. En je bent pas echt gerust als je met je hart weet: “Een Zoon is ons (ook mij!) gegeven”. (Jes. 9:5).

Bij twee dingen wil ik met jullie stilstaan. Het heeft te maken met het oude jaar 2019 en het nieuwe jaar 2020. Hopelijk lees je dit met veel aandacht. Het gaat namelijk over jou. Jouw onsterfelijke ziel. En jouw eeuwig geluk óf ongeluk.

Het eerste. Het is iets wat je niet mee mag en kan nemen het nieuwe jaar in! Het is iets waarvan je al zoveel hebt gespaard en toch zelf niet dragen kan! Onbegrijpelijk. Wat bedoelt u? Je zonden tegenover de Heilige God, je goede Schepper.

Ook in 2019 heb je veel meer zonden verzameld dan je denkt! Bijvoorbeeld één boze gedachte, één ‘kleine’ leugen, expres niet luisteren naar de meester of je moeder. Het is ongehoorzaamheid aan de tien geboden van God. Stel dat je alleen overdag, in twaalf uur, elk uur één zonde doet (ik denk dat het er veel meer zijn). Hoeveel zonden heb je dan alleen in 2019 verzameld? Heel veel! Voor elke dag van het jaar, alleen overdag, zijn dat 4.380 ZONDEN in een jaar! Dat is heel erg veel! Grote ongehoorzaamheid tegenover God in 2019! Schrik je hier niet van? En de Heere gaf jou genade-tijd en andere kinderen zijn het afgelopen jaar gestorven? Ik vind het moeilijk om te schrijven, maar het is écht waar. Eén zonde is in de ogen van de Heere zó erg dat Hij heel boos wordt. Hij wordt toornig. Hij

straft je zonde door je te sturen naar de hel. Een plaats waar altijd vuur is. Altijd! Dat de Heere één zonde écht straft zie je toch duidelijk bij Adam en Eva? En het stelt jou en mij schuldig voor onze Heilige en Goede Schepper. Dus de oude verzameling van zonden kan echt niet mee het nieuwe jaar in! Dat vind je toch ook? Of wil je die in het eeuwige vuur meenemen? Je bent van God gescheiden, veroordeeld door Zijn Wet en ieder ogenblik in onuitsprekelijk gevaar!

Het tweede. Wat niet mee kan en ook niet mee hoeft in 2020. Maar door wie kan je deze vele zonden, deze schuld kwijt raken? Niet op een goedkope manier, maar echt! Wie kan je redden? Wie is zó sterk dat Hij al je zonden kan wegdragen? Wie is zó knap dat Hij je echt kan redden? Wie kan je boze hart rein maken? Weet je wie? Gods eniggeboren Zoon! Het Kind uit Bethlehem! Waarom? Dit Kind was wel altijd gehoorzaam! Hij is de Enige Mens die nooit één zonde heeft gedaan! Zijn Vader in de hemel zag Hem in liefde aan. Altijd? Nee, niet altijd, niet op het eind van Zijn leven! Hij werd geboren om een erge dood te sterven. De kruisdood. Maar, Hij had toch niet gezondigd? Nee, dat niet. Nooit. Toch moest Hij aan een kruis sterven. Moest dit? Ja, de Vader wilde dit en Hijzelf, de Heere Jezus ook. Onbegrijpelijk wonder!

Zijn daarom al mijn zonden vergeven? Nee, maar Zijn kruisdood was wel echt nodig. Maar, hoe raak ik dan mijn zonden kwijt? Hoe komt het dan goed tussen de Heere en mij? Door eenvoudig met je hart tot de Heere Jezus te komen, zoals je bent. En dat is een geheim. Waarom? Want, jouw hart zegt: “Jij? Tot de Heere Jezus komen? Nee, die uitnodiging is niet voor jou! Eerst meer gehoorzaam zijn en dan mag je komen”. Je luistert en probeert beter op te letten, minder zondig te zijn, maar helaas het lukt niet... Zo, stel je elke keer uit. Misschien heb je het wel opgegeven... Je hebt al zo vaak geroepen. Je krijgt het toch niet. Eigenlijk denk je dat de Heere niet wil horen. Maar, zó is het niet. Het is andersom. Hij roept: “Komt tot Mij”. Alleen je was bezig om jezelf beter te maken, om je op te knappen. Toen dit niet lukte werd je teleurgesteld in de Heere en in jezelf. Totdat je met je hart ziet: “Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop”. (Openb. 3:10a). O, Hij, de Heere Jezus Zelf, klopte aan mijn hart! Doe open! Zo lang heb je niet open gedaan voor Hem! Is Hij nu weggegaan? Nee, nu je dit in 2020 leest staat Hij er nog, Hij weet hoe erg je zonden zijn en staat voor jouw gesloten deur. Christus klopt. Hoor je Zijn stem? “Mijn zoon, Mijn dochter geef Mij u hart”. Hij heeft de

sleutel van je hart, Hij draait de sleutel om en je hoort Zijn stem. Dan doe je de deur open. En Hij komt binnen. O, je geeft jezelf aan Hem. Je gelooft in Zijn kruisdood. En Hij neemt je zonden. Hij wil je Zijn liefde geven en jij krijgt Hem lief. Hij had je van eeuwigheid lief en betaalde voor je zonden aan het kruis. Eeuwig, eeuwig wonder. Je kon het niet meer goed maken, maar Hij heeft alles goed gemaakt. “Een Zoon is mij gegeven”. Uit genade alleen.

Data Januari – Zo de Heere wil en wij leven

donderdag 2 jan.	20.00 uur	Vormingsavond Alblasserdam
zondag 5 jan.	09.30 uur	dienst Vierhouten
	14.30 uur	dienst Voorthuizen
	<u>20.00 uur</u>	dienst Alblasserdam
dinsdag 7 jan.	20.00 uur	Bijbellezing Alblasserdam
donderdag 9 jan.	20.00 uur	Bijbellezing <u>Vierhouten</u>
zondag 12 jan.	09.30 uur	leesdienst Vierhouten
	14.30 uur	dienst Voorthuizen
	18.30 uur	dienst Alblasserdam
maandag 13 jan.	19.00 uur	catechese Veenendaal / Alblasserdam
dinsdag 14 jan.	19.00 uur	catechese Vierhouten
vrijdag 17 jan.	20.00 uur	Verootmoedigingsdienst Voorthuizen
zondag 19 jan.	09.30 uur	dienst Vierhouten
	14.30 uur	dienst Voorthuizen
	<u>20.00 uur</u>	dienst Alblasserdam
dinsdag 21 jan.	20.00 uur	Bijbellezing Alblasserdam
donderdag 23 jan.	20.00 uur	Bijbellezing <u>Vierhouten</u>
zondag 26 jan.	09.30 uur	dienst Vierhouten
	14.30 uur	dienst Voorthuizen
	18.30 uur	dienst Alblasserdam
maandag 27 jan.	19.00 uur	catechese Veenendaal / Alblasserdam
dinsdag 28 jan.	19.00 uur	catechese Vierhouten
zondag 2 febr.	09.30 uur	dienst Vierhouten
	14.30 uur	dienst Voorthuizen
	18.30 uur	dienst Alblasserdam
dinsdag 4 febr.	20.00 uur	Bijbellezing Alblasserdam
donderdag 6 febr.	20.00 uur	Bijbellezing Voorthuizen
zondag 9 febr.	09.30 uur	leesdienst Vierhouten
	14.30 uur	dienst Voorthuizen
	18.30 uur	dienst Alblasserdam